

houders hebben tot nu toe mee mogen profiteren. Vanaf de beursgang in 2005 tot en met 2018 steeg de koers jaarlijks gemiddeld met 36 procent. Het heeft oprichter en topman Braun miljardair gemaakt.

De cijfers van Wirecard zijn nog indrukwekkender dan die van Adyen, de Nederlandse branchegenoot die vorig jaar naar de beurs ging en op de eerste dag 90 procent meer waard werd.

Tijdens de vergadering komt Adyen een paar keer ter sprake. Topman Braun ziet de Nederlandse speler niet echt als een voornaam concurrent. Dat kan behalve met een stevige dosis bluf en zelfvertrouwen ook te maken hebben met enkele belangrijke verschillen tussen de twee.

Meest opvallend is de manier van groei. Adyen zwerft bij organische groei en ziet niets in overnames omdat dit technologisch voor te veel ballast zorgt. Wirecard daarentegen rijgt de overnames aanee. Naast aanwezigheid in Europa en de VS is Wirecard daardoor sterk vertegenwoordigd in Azië.

Waar Adyen tot nu toe vooral grote bedrijven tot zijn klanten rekent, vist Wirecard ook nadrukkelijk in de vijver met kleinere ondernemingen en is het indirect ook in de consumentenmarkt actief. Zo levert het diensten voor prepaid-betaalkaarten.

Op één punt onderscheidt Wirecard zich al jaren in negatieve zin en dat is een constante stroom van affaires en geruchten. Sinds de oprichting begin deze eeuw heeft de onderneming te maken met scepsis onder beleggers en marktvolgers. Het imago is vanaf het begin een punt geweest, aangezien Wirecard zijn initiële groei voor een belangrijk deel te danken heeft aan verwerking van betalingen in sectoren als de online poker- en pornoindustrie. Van tijd tot tijd borrelen ook beschuldigingen op over opgeblazen omzet en winst. Tot goed onderbouwde

Het hoofdkantoor van Wirecard in het Beierse Aschheim is niet het doorsnee spiegelpaleis zoals traditionele banken hebben

VEB IN EUROPA

De VEB volgt niet alleen in Nederland beursgenoteerde ondernemingen, maar kijkt ook steeds nadrukkelijker naar grote Europese ondernemingen. Wirecard is een van die bedrijven.

aantijgingen komt het doorgaans niet. Eerder dit jaar kwam Wirecard onder vuur te liggen van de *Financial Times (FT)*. Aanleiding was een vermeende fraude bij een dochter van Wirecard in Singapore, waarbij een schimmig schema van transacties tussen met Wirecard gelieerde partijen voor kunstmatige omzet zorgde. De artikelen zorgden voor een koersval die zodanig was dat de Duitse toezichthouder tijdelijk een verbod instelde om te speculeren op een verdere koersdaling van Wirecard door short te gaan. Het bedrijf zelf stelde een extern onderzoek in, constateerde dat de schade beperkt was gebleven tot enkele miljoenen, maar echt openheid van zaken werd niet gegeven.

De constatering van een aantal beleggers tijdens de aandeelhoudersvergadering dat de interne controle bij Wirecard niet was meegegroeid met de onderneming werd door Braun weggewuifd. Wel beloofde hij extra geld te besteden aan versteviging van controle. Op andere beschuldigingen van de FT over gebrekkige transparantie en onduidelijkheid over de herkomst van winst, reageert het bedrijf niet inhoudelijk. Braun verzekerde aandeelhouders dat Wirecard volledig *in control* is; de FT is inmiddels aangeklaagd voor de 'onjuiste' berichtgeving. Het leverde de

topman een bescheiden applaus op uit de zaal. De kritiek van een aantal beleggers dat Wirecard er een gewoonte van maakt om steeds alleen negatieve feiten te bevestigen die al via de pers zijn uitgelekt en geen centimeter meer, ging in het lawaai ten onder.

Het is echter te vroeg om over te gaan tot de orde van de dag en het mantra van Markus Braun over het enorme groeipotentieel voor bedrijf en aandeel voor zoete koek te slikken. Daarvoor is er nog te veel onduidelijk over de activiteiten van Wirecard en zijn eerdere affaires nog niet bevredigend genoeg opgelost. Bovendien is de naam van Wirecard afgelopen maanden, dus na de Singapore-affaire, nog herhaaldelijk opgedoken in situaties waarbij malversaties met betalingen in het geding waren. Het is goed te bedenken dat de verplichtingen van financiële instellingen bij het bestrijden van witwassen steeds serieuzer worden bekeken. Is de snelgroeende onderneming met wereldwijd gespreide activiteiten daar wel klaar voor? De dominante topman zal niet alleen de markt daarvan moeten overtuigen, maar ook bereid moeten zijn om voldoende tegenwicht te creëren in de leiding. Volgend jaar verlaat president-commissaris Matthias definitief het podium. Zijn opvolging wordt een lakmoesproef van geloofwaardigheid.